

Hodnocení diplomové práce

Název: *Napříč historií českými školami v přírodě*

Autor: *Kateřina Janoušková*

Diplomantka se v předložené práci na základě rešerší dobové literatury pokusila o rekonstrukci základních myšlenek (filozofie) školy v přírodě v českém prostředí, a to jak v jejích začátcích (20. léta 20. století), tak v době jejího největšího rozvoje (80. léta). Cílem její práce bylo popsat a uchopit tuto tradici, navázat na ni a vytvořit projekt školy v přírodě upravený pro současné podmínky. Diplomantka se touto problematikou zabývá již několik let, a to zejména v souvislosti s konkrétním projektem, který představuje v páté části své práce.

Předložená diplomová práce je rozdělena na pět částí, z nichž většina je věnována historii škol v přírodě, příp. obdobných aktivit od začátku 20. století až do současnosti. V první části autorka zmiňuje první projekty výchovných pobytů v přírodě v Anglii, Německu a ve Švýcarsku. Druhá část je věnována počátkům škol v přírodě v meziválečném Československu, a to se zvláštním zřetelem na průkopnickou úlohu učitele a spisovatele Eduarda Štorcha. Třetí část obsahuje nejen dějiny, ale i výběr z metodických pokynů pro školy v přírodě v době totality. Čtvrtá část popisuje situaci v této oblasti po r. 1989 a zabývá se jednotlivými druhy činnosti, které se v rámci výchovy v přírodě nabízejí. Poslední část je věnována vlastnímu projektu autorky.

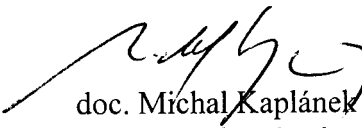
Po stránce vnějšího vzhledu a úpravy dělá práce velmi dobrý dojem. Po stránce formální nenajdeme v práci závažnější chyby. Pokud jde o jazykovou stránku, je vidět, že autorka vytvořila zajímavý, z větší části čtivý a originální text. Často ale díky zaujetí pro obsahovou stránku unikly autorce některé jazykové nepřesnosti (chyby v interpunkci jako např. na s. 11 nebo 46), chybné formulace (předložkové vazby, např. s. 8), skloňování převzaté z dialektu („Štorchovo záznamy“, s. 23).

Celkově je třeba ocenit, s jakým entusiasmem se autorka pustila do nelehkého hledání archivních materiálů o školách v přírodě. Podařilo se jí shromáždit řadu cenných materiálů, které ve své práci dobře použila. Zejména v první polovině práce (do s. 37) se autorce podařilo poměrně stručně a výstižně charakterizovat vývoj škol v přírodě až do doby 80. let. Pokud jde o další oddíly, které vychází zejména z Králíčkovy příručky (Škola v přírodě, 1985), autorka přebírá text poněkud nekriticky a místy se opakuje. Přestože se snaží o kritický odstup, je vidět, že neměla dosud možnost – i vzhledem k nedostatku současné literatury – tehdejší metodiku dostatečně analyticky zpracovat (tj. přesněji uvést v čem je dosud aktuální a které části jsou již překonané). Místy je vidět, že je tento úkol pro autorku velmi náročný, protože zná dobové reálie už jenom zprostředkovaně (např. ne zcela zdařilá snaha o vysvětlení pojmů „socialistické vlastenectví“ a „proletářský internacionalismus“ na s. 29). Celkem pochopitelné jsou i drobné chyby při překladech ze slovenštiny, jako např. překlad slovenského „celkom“ českým „celkem“ namísto správného „zcela“ (s. 33) anebo slovenské „osobitná starostlivosť“ českým „osobní péče“ namísto správného „zvláštní péče“ (s. 31). Je škoda, že autorka poslední kapitolu, v které představuje svůj projekt, neopatřila podrobnějším úvodem, který by umožnil čtenáři udělat si představu o tom, do jaké míry se jedná již o projekt realizovaný (vyzkoušený) a které prvky na realizaci čekají, případně které prvky jsou přímo závislé na konkrétním místě a které by se naopak daly zobecnit.

Celkově hodnotím práci jako nadprůměrnou, a to především vzhledem k poctivé rešeršní práci a k samostatnému a tvořivému přístupu autorky.

Práci doporučuji k obhajobě.

Regensburg, 14. 8. 2007

doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce